

05/03/2020

Com aprenem una llengua: importa la freqüència en l'input?

Tendim a donar per descomptat el llenguatge fins que un dia ens toca aprendre'n un de nou. Aleshores, tot canvia radicalment. Tot i això, les coses semblen funcionar diferent per a la nena de la fotografia. No sap fer un nus, ni dibuixar un cercle, ni menjar sense fer un desastre, però pot aprendre, de mitjana, deu paraules noves al dia. Als 17 mesos, no pot produir ni tan sols una frase de dos mots, però un any més tard pot construir frases de moltes paraules amb poca desviació respecte al llenguatge adult. Per aquest motiu, la pregunta sobre com els nens adquireixen la seva llengua materna ha propiciat un debat teòric i una gran quantitat de treballs empírics.

Un estudi realitzat per investigadors del Centre de Lingüística Teòrica de la Universitat Autònoma de Barcelona (CLT-UAB) analitza si l'adquisició de la primera llengua (L1) és sobtada o gradual en resposta a l'input basant-nos en el domini empíric del subjecte i objecte (directe) del mandarí. A diferència del castellà i el català, es considera que el xinès mandarí és una llengua orientada al discurs, cosa que significa que tant els subjectes gramaticals com els objectes poden ometre's sempre que es puguin recuperar les referències del context del discurs precedent. No obstant això, no tots els objectes es poden ometre; en particular, la "caiguda"

d'objectes en l'anomenada construcció *ba* no és gramatical en mandarí.

Així, els infants que parlen mandarí, a quina edat s'adonen d'aquesta peculiaritat de la llengua materna? La resposta és que ja han establert aquesta propietat gramatical a l'edat d'un any i vuit mesos. Aquest és el resultat d'un estudi basat en un corpus de parla espontània del mandarí de 47 infants des d'un any i dos mesos (1; 2) fins als sis anys i cinc mesos d'edat (6; 5) i els seus cuidadors, dades provinents de la base de dades CHILDES.

Els resultats s'han publicat al *Journal of Child Language* (accessible a <https://doi.org/10.1017/S0305000919000114>), en un article que mostra que abans de l'edat 1;8, tots els infants ometien subjectes i objectes de la mateixa forma i en la mateixa proporció en què ho fa un adult. A més, a les construccions amb *ba* que fan els infants i que requereixen obligatòriament un objecte, van incloure aquest objecte des del primer moment, tot i que la construcció era molt infreqüent a l'input -tot allò que sent un infant- (representa només el 3,1% en les produccions adultes).

Tenint en compte l'evidència, els autors suggereixen que l'adquisició de L1, almenys per a determinades estructures, es produeix de forma independent de la freqüència en l'input (contra les afirmacions de Yang, 2002, 2004). Per descomptat, això no exclou el paper de la freqüència en l'adquisició del llenguatge, tal com han destacat els autors de l'article. Més aviat, proporciona una reconsideració del paper de l'input en l'adquisició del llenguatge, cosa que indica que els infants no només acceleren (o endarrereixen) l'adquisició de determinades estructures en funció del que apareix amb més freqüència (o menys) a l'input.

Zhu Jingtao i Anna Gavarró

Centre de Lingüística Teòrica

Universitat Autònoma de Barcelona

zjt19890109@163.com i anna.gavarró@uab.cat

Referències

- Yang, C. (2002). **Knowledge and learning in natural language**. Nova York: Oxford University Press.
- Yang, C. (2004). **Universal grammar, statistics, or both?** *Trends in Cognitive Science*, 8(10), 451-6.
- Zhu, J.T., & Gavarró, A. (2019). **Testing language acquisition models: Null and overt topics in Mandarin**. *Journal of Child Language*, 46(4), 707-732. DOI: <https://doi.org/10.1017/S0305000919000114>.

[View low-bandwidth version](#)